

ת"פ 18081/11/22 - מדינת ישראל נגד אקסל-מד בע"מ, אורי פריש, רועי מרציאנו

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
תפ"כ 18081-11-22 מדינת ישראל נ' אקסל-מד
בע"מ ואח'

לפני
המאשימה מדינת ישראל
כבוד השופטת דנה אמיר

נגד
הנאשמים 1. אקסל-מד בע"מ
2. אורי פריש
3. רועי מרציאנו

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיכל אלבז

ב"כ הנאשמים עו"ד ירון קוסטליץ

הנאשמים 2 ו-3 בעצמם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון בביצוע העבירות הבאות: נאשמת 1 - בביצוע עבירות לפי סעיף 53(ב)(1) לחוק ניירות ערך, התשכ"ח - 1968 (להלן: **חוק ניירות ערך**), ביחד עם סעיף 23(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). נאשמים 2 ו-3 - בביצוע עבירות לפי סעיף 53(ב)(1) לחוק ניירות ערך ביחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

2. על פי החלק הכללי לכתב האישום, CityR Group Holdings LLC (להלן: **סיטיאר הולדינגס**) ו-CityR Group Management LLC הן שתי חברות שהתאגדו בארה"ב המשתמשות בשם CityR Group ככינוי מסחרי (להלן: **החברות**), שעיסוקן היה באיתור השקעות בנכסי נדל"ן בארה"ב, רכישתם, ניהולם ומכירתם. עבור פעולות אלו, גייסו הנאשמים הון ממשקיעים ישראלים תחת המיתוג "CityR" (להלן: **המיזם**). החברות שהתאגדו בארה"ב היו בבעלותו של מייקל סבו (להלן: **סבו**), אולם קבלת ההחלטות במסגרת המיזם וניהולו נעשו בצוותא עם נאשמים 2 ו-3, ונאשמים 2

3- וסבו סיכמו ביניהם על חלוקת רווחי המיזם בחלקים שווים. בין השנים 2012 - 2016 (להלן: **התקופה הרלבנטית**) גייסו הנאשמים עבור החברות סכום כולל של 74 מיליוני דולרים מכ- 900 משקיעים (כ-300 מתוכם השקיעו ביותר מפרויקט אחד) במסגרת 12 פרויקטי נדל"ן.

3. נאשם 2 הוא עורך דין בהכשרתו, היה בתקופה הרלבנטית אחד ממנהלי המיזם וכן ניהל את פעילות המיזם בישראל. נאשם 3 החל עבודתו במיזם בשנת 2012 כאיש מכירות ומנהל מכירות, החל משנת 2015 שימש כאחד ממנהלי המיזם וניהל את הפעילות בישראל יחד עם נאשם 2 והחל משנת 2015 היה זכאי לחלק שווה ברווחיו. בין השנים 2012 - 2014 (להלן: **התקופה הראשונה**) ניהל נאשם 2 את פעילות המיזם בישראל. החל משנת 2015 (להלן: **התקופה השנייה**) ניהלו נאשמים 2 ו-3 בצוותא את פעילות המיזם בישראל ואת גיוס המשקיעים הישראלים. במסגרת תפקידם היו נאשמים 2 ו-3 אחראיים על גיוס משקיעים ובכלל זה על היבטי הפרסום, השיווק והמכירות; הדיווח למשקיעים; רכישת נכסים בארה"ב; ניהול שוטף של הנכסים שנרכשו; הכנת תכניות עסקיות; והיבטים משפטיים ופיננסיים בפעילותו של המיזם.

4. נאשמת 1 היא חברה ישראלית בבעלות נאשם 2, אשר שלט בה ושימש כמנהל בה בתקופה הרלבנטית כך שהיה אורגן בה. בתקופה הרלבנטית, פעולות גיוס המשקיעים בישראל ובכללן פעולות הפרסום, השיווק, המכירות ושירות הלקוחות של המיזם בישראל, נעשו על ידי נאשמת 1. במסגרת המיזם, הקימו הנאשמים חברות רבות, רובן אמריקאיות.

5. על פי עובדות האישום, לפי סעיפים 15 - 15א לחוק ניירות ערך ותקנה 2 לתקנות ניירות ערך (פרטים לעניין סעיפים 15א עד 15ג לחוק), התש"ס - 2000, הצעת ניירות ערך או מכירתם למשקיעים שמספרם עולה על 35 אנשים לאורך 12 חודשים, נחשבת הצעה לציבור הטעונה תשקיף שרשות ניירות ערך (להלן: **הרשות**) התירה את פרסומה.

6. **בתקופה הראשונה** גייסו נאשמים 1 ו-2 כספים ממשקיעים ישראלים לטובת השקעה פיננסית בפרויקטים נדל"ניים לדיור בארה"ב, אותה הציעו לציבור בדרכים שונות ובעיקר באמצעות פרסום לציבור הרחב בכלי תקשורת ובאינטרנט ובאמצעות פניות יזומות למשקיעים פוטנציאליים. משקיע שהביע התעניינות קיבל פנייה מנציג מכירות ונפגש עם מנהל תיקי לקוחות אשר הציע לו, בהנחיית ודיעת נאשמים 1 ו-2, להשקיע בפרויקטים של המיזם, ומסר לו פרטים לגבי ההשקעה ובין היתר חומרים שיווקיים בהם נתונים פיננסיים ותשואות צפויות.

7. במסגרת המיזם, הוקמו חברות אמריקאיות שהחזיקו בנכסי נדל"ן (להלן: **חברת נכס**). בכל אחד מהפרויקטים חברת הנכס רכשה את הנכס, נטלה את המשכנתא מהבנק בארה"ב ונרשמה כבעלת זכויות בנכס. **בתקופה הראשונה** הוצעו על ידי נאשמים 1 ו-2 למשקיעים זכויות בשישה פרויקטים באמצעות חתימה על הסכם רכישה וניהול עם המיזם (להלן: **ההסכמים**), וזכויות אלה נמכרו למשקיעים בהתאמה. הזכויות בגוף היעודי נמכרו למשקיעים וכך המשקיעים וסיטיאר הולדינגס החזיקו בחברת הנכס כאשר אחוז הבעלות של כל משקיע נגזר מגובה השקעתו בפרויקט. כתוצאה מההשקעה המשקיע קיבל זכויות בחברת הנכס אך לא ביחידת דיור מסוימת. סיטיאר הולדינגס הייתה זכאית לרווחים במתווה שפורט למשקיעים.

8. לאור מתווה ההשקעה ומהותה הפיננסית, ההסכמים שנערכו עם המשקיעים היו ניירות ערך כהגדרתם בסעיף 1 לחוק ניירות ערך. משכך, לפי סעיף 15 לחוק ניירות ערך, קמה חובה להציעם או למכרם לציבור רק על פי תשקיף שהותר לפרסום על ידי הרשות. אף על פי כן, **בתקופה הראשונה**, הוצעו ונמכרו כאמור ניירות ערך ב - 6 פרויקטים לדיור בארה"ב למעל 35 משקיעים לאורך 12 חודשים ללא פרסום תשקיפים (פירוט הפרויקטים, המשקיעים והגיוס כמפורט בסעיף 16 לכתב האישום). בעשותם כאמור, גייסו נאשמים 1 ו - 2 מעל 35 משקיעים לאורך 12 חודשים בידעם כי לא פורסמו תשקיפים.

9. **בתקופה השנייה**, גייסו הנאשמים כספים ממשקיעים ישראליים לטובת השקעה ב - 6 פרויקטי נדל"ן לדיור בארה"ב באופן זהה לגיוס בתקופה הראשונה, וההשקעה נעשתה באמצעות הסכמים שנחתמו בין המשקיעים למיזם. גם ביחס לתקופה זו, ההסכמים היו ניירות ערך כהגדרתם בסעיף 1 לחוק ניירות ערך וחלה חובה לפי סעיף 15 לחוק להציעם ולמכרם לציבור רק על פי תשקיף שהותר לפרסום על ידי הרשות. אף על פי כן, בתקופה השנייה, הוצעו ונמכרו ניירות ערך ב - 6 פרויקטים לדיור בארה"ב כאמור, למעל 35 משקיעים לאורך 12 חודשים ללא פרסום תשקיפים (פירוט הפרויקטים, המשקיעים והגיוס כמפורט בסעיף 20 לכתב האישום). בעשותם כאמור, גייסו הנאשמים מעל 35 משקיעים לאורך 12 חודשים בידעם כי לא פורסמו תשקיפים.

10. פעילות נאשמים 1 ו - 2 **בתקופה הראשונה** והנאשמים כולם **בתקופה השנייה** נוהלה במסגרת חברות פרטיות, חרף העובדה שנוכח מאפייניה היה עליה להתבצע במסגרת תאגיד מדווח, כהגדרתו בחוק ניירות ערך, ותוך הפרת הוראות סעיף 15 לחוק ניירות ערך. ביום 24.2.2016, לאחר דין ודברים, הודיעה הרשות לניירות ערך לנאשמים כי פעילותם מהווה הצעה ומכירה של ניירות ערך לציבור שלא על פי תשקיף תוך הפרת הוראות חוק ניירות ערך, ועל כן עליהם לחדול מפעילותם המפרה בתוך 14 יום. ביום 8.3.2016 השיבו נאשמים 2 ו - 3 כי ממועד קבלת מכתב הרשות לניירות ערך חדלו מגיוס משקיעים נוספים.

11. כתב האישום הנדון הוגש כאמור במסגרת הסדר טיעון בו הסכימו הצדדים על ענישה מוסכמת לנאשמים אותה הם מבקשים כי אאמץ. בהתאם להסדר הטיעון עותרים הצדדים להטלת העונשים הבאים על הנאשמים: על נאשמת 1 קנס בסך 200,000 ₪ אשר ישולם ב - 20 תשלומים שווים; על נאשם 2, 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, לצד מאסר על תנאי בגין העבירות בהן הורשע, שאורכו ותקופת חלותו יקבעו על פי שיקול דעת בית המשפט וקנס בסך 60,000 ₪ שישולם ב - 20 תשלומים שווים; על נאשם 3 , 4 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, לצד מאסר על תנאי בגין העבירות בהן הורשע שאורכו ותקופת חלותו יקבעו על פי שיקול דעת בית המשפט וקנס בסך 40,000 ₪ שישולם ב - 20 תשלומים שווים.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

12. הצדדים עותרים לאימוץ הסדר הטיעון. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים בעבירה בה הורשעו הנאשמים וטענה שאינה עבירה פרוצדורלית, אלא כזו הפוגעת באמון הציבור והגינות שוק ההון. בנוסף, הפנתה לחשיבותו של התשקיף כאמצעי הגנה על משקיעים ולכך שיש בו כדי להביא ליעילות שוק ההון. עוד הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות, לתפקידים ומעמדם של הנאשמים ולהיקף העבירות וטענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה

גבוהה. לטענתה, בנסיבות המקרה ולאור מידת הפגיעה בערכים המוגנים החליטה המאשימה להגיש כתב אישום נגד הנאשמים על אף קיומם של כלי אכיפה מנהליים בהם משתמשת הרשות לניירות ערך במקרים מתאימים. ב"כ המאשימה הפנתה לחלקם היחסי של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירות, טענה לפוטנציאל נזק מביצוע העבירות, אך הבהירה כי המאשימה אינה טוענת לנזק כלכלי שנגרם כתוצאה מביצוע וכי אף קיימים מכתבים חיוביים ממשקיעים. לטענתה, על מתחם הענישה בעניינו של נאשם 2 לעמוד בין 6 ו- 12 חודשי מאסר ובעניינו של נאשם 3 בין 4 ו- 10 חודשי מאסר.

13. עתירת המאשימה היא לאימוץ הסדר הטיעון כשבפועל ימוקמו הנאשמים בתחתית מתחמי הענישה להם עתרה. זאת בשים לב להודאתם ונטילת האחריות על ידם, לחיסכון הזמן השיפוטי שבהודאה ולאור שיתוף הפעולה של הנאשמים עם הרשות לניירות ערך כשחדלו מפעילות גיוס המשקיעים על פי הוראתה בשנת 2016. ב"כ המאשימה אף ציינה את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות ומאז תחילת החקירה, ואת הפער בין החשדות הראשוניים לבין העבירה בה הואשמו והודו הנאשמים ואת הפגיעה שבכך בהם. בנוסף הפנתה שבמקרה זה אין טענה להונאת משקיעים כתוצאה מביצוע העבירות.

14. גם ב"כ הנאשמים עתר לאימוץ הסדר הטיעון. בטיעונו הדגיש כי חרף החשדות הכבדים בתחילת החקירה, תפיסת הרכוש בהיקף של למעלה ממיליון ₪, הדלפות נטענות והפרסומים הנרחבים בתקשורת (ענ/1) מהם נפגעו הנאשמים באופן ממשי בפן האישי והעסקי - בסופו של יום התברר עוד טרם השימוע כי אין יסוד לחשדות למרמה, הונאה והלבנת הון. עוד הדגיש כי במהלך השימוע אף שוכנעה המאשימה כי אין המדובר בעבירה שעניינה אי פרסום תשקיף בכוונה להטעות משקיע סביר לפי סעיף 53(א)(1) לחוק ניירות ערך ובסופו של יום הואשמו והורשעו הנאשמים בעבירה מסוג עוון שאינה כוללת כוונה להטעות. לטענת הסנגור, במקרים מסוג זה ובגין העבירה הנדונה הופעלו עד היום אמצעי אכיפה מנהליים (ענ/2). לדבריו, הגשת כתב האישום במקרה זה מהווה "עליית מדרגה" וגם העונש המוסכם הוא ברף גבוה, אך בקשתו היא כי הסדר הטיעון יאומץ נוכח מכלול השיקולים.

15. ב"כ הנאשמים הגיש אסופת המלצות משקיעים אודות הנאשמים (ענ/3) המעידים על שביעות רצונם מההשקעה ועל רווח שהשיאו חלקם, ועל כך שלא נגרם להם נזק מאי פרסום תשקיף ובכוונתם להמשיך להשקיע באמצעות הנאשמים למרות מודעותם להליך דנן.

דברי הנאשמים

16. **נאשם 2** עתר כי אאמץ את הסדר הטיעון, פירט אודות הקושי הרב שחוה בעקבות החשדות הראשוניים והחמורים והחשיפה התקשורתית, והדגיש את חלופי הזמן הממושך מאז פתיחת החקירה בשנת 2017. עוד מסר כי משך שנים אלה המשיך לדאוג לטובת המשקיעים. לטענתו, המשקיעים לא נפגעו מביצוע העבירות ורובן של העסקאות הסתיימו ברווח.

17. **נאשם 3** לא הוסיף על הדברים.

דין והכרעה

18. הצדדים הגיעו כאמור להסדר טיעון ועתרו יחדיו לאימוץ הענישה המוסכמת. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) חזר בית המשפט העליון על המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרונותיהם, את האינטרס הציבורי אותו הם משרתים ואת תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון ויתערב בו רק מטעמים מוצדקים, לאחר בחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.12.2002). על פי מבחן האיזון על בית המשפט לבחון קיומו של "**איזון בין טובת ההנאה הצומחת לנאשמים מן ההסדר לעניין העונש לבין אינטרס הציבור כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש שבית המשפט גוזר**" (שם, בעמ' 606).

19. נקבע כי בגדר הבחינה, בית המשפט מוסמך לשקול מהו העונש הראוי בשים לב לשיקולי הענישה על פי תיקון 113 לחוק העונשין, לצד יתר השיקולים הרלבנטיים לסוגיית אימוצו של הסדר הטיעון. זאת לאור המדיניות המשפטית אשר הייתה נהוגה אף טרם כניסתו של תיקון 113 לחוק העונשין לתוקף, לפיה על בית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי הסדר הטיעון בהתאם לאמות המידה המקובלות. לצד זאת, בעת הבחינה, אין להתעלם מכך שהשיקולים שבבסיס אימוצו של הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, ובכללם ציפיית הנאשם כי הסדר הטיעון יאומץ (ראו גם ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.2013)). בראי המפורט לעיל, יבחנו העונשים המוסכמים לנאשמים במבחן האיזון ובשים לב לכללי ושיקולי הענישה שבתיקון 113 לחוק העונשין.

20. אשר לערכים המוגנים בעבירות אותן ביצעו הנאשמים: יש טעם רב בטענת ב"כ המאשימה לפיה לצד הפגיעה הפרוצדורלית הנובעת מאי פרסום תשקיף בניגוד להוראות החוק, מאי פרסומו של תשקיף במקרה של הצעה ומכירה של ניירות ערך למעל ל - 35 ניצעים בשנה נגרמת גם פגיעה מהותית ולצידה פוטנציאל נזק לא מבוטל. המדובר בפגיעה הנוגעת לאמון הציבור, לחשיבות הגינות שוק ההון, הגילוי במסגרתו וההגנה על המשקיעים. מטרת התשקיף היא לגשר על פערי המידע ואת פערי הכוחות בין מנפיק ניירות הערך, לו מידע וידע בתחום, לבין אותם המשקיעים שבאמצעות התשקיף מקבלים מידע לשם קבלת החלטה מושכלת לגבי השקעותיהם. בהעדרו של התשקיף המשקיעים חסרים מידע זה והחברה אף אינה נכנסת לעולם התאגידים המדווחים המסדיר את פעילותה לטובת הגנה על הציבור ומטיל עליה חובות דיווח, מגבלות ופיקוח של הרשות.

21. כפי שעולה מעובדות כתב האישום בהן הודו נאשמים 2 ו-3 ומפירוטן שלעיל, הנאשמים 2 ו-3 עסקו בגיוס הון ממשקיעים ישראלים במסגרת המיזם "סיטיאר" עבור חברות שהתאגדו בארה"ב והיו בבעלותו של מייקל סבו, שעיסוקן איתור השקעות בנכסי נדל"ן בארה"ב, רכישתם, ניהולם ומכירתם. הנאשמים היו מנהלים במיזם, שותפים בקבלת ההחלטות במסגרתו, ורווחיו התחלקו בינם לבין סבו שווה בשווה. תפקידם של נאשמים 2 ו-3 במיזם היה מרכזי (כל אחד והתקופה הרלבנטית להיותו מנהל), והם ניהלו את פעילות הפרסום, עסקו בניהול השוטף של הנכסים שנרכשו, בהכנת תכניות עסקיות ובהיבטים משפטיים ופיננסיים בפעילות המיזם. פעילות המיזם התבצעה על פני תקופה לא מבוטלת בת מספר שנים, בין 2012-2016, ולכל ארכה נוהלה באופן זה על ידי נאשם 2, כשפעולות גיוס המשקיעים בישראל ובכללה הפרסום, השיווק, המכירות ושירות הלקוחות נעשו על ידי נאשמת 1, חברה בשליטתו וניהולו. נאשם 3 החל עבודתו במיזם בשנת 2012 כאיש מכירות ומנהל מכירות, והחל משנת 2015 שימש גם הוא אחד ממנהלי המיזם יחד עם נאשם 2 והיה זכאי לחלק שווה ברווחים.

22. היקף העבירות במקרה זה ממשי מבחינת ההיקף הכספי הכולל של ההשקעות תוך ביצוע עבירות, בסך \$ 74,737,753, ומבחינת מספר הפרויקטים הכולל, 12, ומספר המשקיעים ביחס לכל אחד מהם. כך, בתקופה הראשונה שבגין ביצוע עבירות במהלכה הואשמו והורשעו נאשמים 1 ו-2 הוצעו ונמכרו ניירות ערך בשישה פרויקטים למעל 35 משקיעים על פני תקופה של 12 חודשים, בחלקם למספר רב יחסית של משקיעים (127, 93, 75, 63, 56, 40). היקף הגיוס בפרויקטים אלה הוא בסך \$ 22,867,049. גם בתקופה השנייה שבגין ביצוע העבירות במהלכה הורשעו כלל הנאשמים הוצעו ונמכרו ניירות ערך באופן דומה בשישה פרויקטים למספר רב יחסית של משקיעים על פני 12 חודשים (179, 177, 131, 101, 87, 73). היקף הגיוס בפרויקטים אלה הוא בסך \$ 51,870,704. הנאשמים פעלו כאמור לאורך התקופות בודעם כי לא פורסמו תשקיפים כנדרש.

23. הנסיבות המתוארות לעיל מצביעות על מידת פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים ממעשי הנאשמים ועל פוטנציאל נזק ממשי למשקיעים (ראו והבחינו בין הנסיבות במקרה דנן לנסיבות בהן נערכו הסדרי אכיפה אשר אושרו על ידי ועדת האכיפה המנהלית (ענ/2), בחלקם צוין כי בבסיס המעשים רשלנות ובחלקם מצוינת ראשוניות האכיפה). לצד האמור, אין להתעלם מכך שחרף החשדות הכבדים שהביאו לפתיחה בחקירה במקרה הנדון, בסופו של יום התברר כי הנאשמים לא פעלו במטרה להטעות משקיע סביר (ראו והבחינו: ת"פ 4709/03 **מדינת ישראל נ' מנדל סטפן** (11.10.2004) (להלן: **עניין סטפן**)) או לביצוע עבירות נוספות.

24. בנוסף, בעת בחינת סבירותו של הסדר הטיעון אין להתעלם מכך שאין כל טענה לנזק שנגרם בפועל למי מהמשקיעים כתוצאה מביצוע העבירות. אדרבא, ממכתבי משקיעים שהוגשו על ידי ההגנה עולה כי רבים מהם מודים לנאשמים על פועלם, השיאו רווחים מההשקעה ומתכוונים להמשיך ולהשקיע באמצעות הנאשמים למרות ההליך דנן (ענ/3). במכתבים אף פורט אודות המקצועיות בה מתנהל המיזם. נתון זה ממתן את מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשמים ומהווה שיקול רלבנטי בעת החלטה אם לאמץ את הסדר הטיעון.

25. בעת בחינת הסדר הטיעון נתתי דעתי גם להודאת הנאשמים, לנטילת האחריות על ידם ולחיסכון הזמן השיפוטי. בנוסף, לשיתוף הפעולה של הנאשמים עם הרשות לניירות ערך כפי שעולה מטיעוני ב"כ המאשימה, כשלדבריה, לאחר דין ודברים בשנת 2016, חדלו הנאשמים מגיוס משקיעים. שקלתי גם את חלוף הזמן הממשי מאז ביצוע העבירות ומאז תחילתה של החקירה, שאינו באחריות הנאשמים, ואת הפער המשמעותי בין החשדות הראשוניים כנגד הנאשמים, אז גם נתפס רכוש רב מידיהם לטענת ההגנה, לבין העבירות שיוחסו להם בסופו של יום. אין להקל ראש בקושי לנאשמים, שהם נעדרי עבר פלילי, לחיות עם עננת החשדות החמורים משך תקופה ארוכה ולהתמודד עם פרסומים נרחבים בקשר לחשדות אלה (ענ/1), שכאמור לא בוססו בסופה של חקירה - בפן האישי, החברתי והכלכלי. עוד נתתי דעתי למסמכים האישיים ענ/5 שלא יפורטו מטעמי צנעת הפרט, ויושבו למשמורת הסנגור.

26. בנסיבות הכוללות, ואף לאחר השוואה לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, ת"פ 59582-12-16 **מדינת ישראל נ' סיון ציבולסקי** (12.1.2017) **ועניין סטפן**, נראה שהגם שהסדר הטיעון משקף מגמה מסוימת של החמרה בענישה, מגמה זו עומדת בהלימה לעקרונות תיקון 113 לחוק העונשין. כך, נכון היה לקבוע במקרה זה מתחמי ענישה שבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 8-10 חודשי מאסר בפועל, לגבי כל נאשם בהתאם לחלקו היחסי. זאת לאור חשיבות הערכים המוגנים בעבירות ופוטנציאל הנזק הגדול לצידן, ולאור חשיבות ההרתעה בעבירות מסוג זה

שקורבן, בשל טבעו, אינו מודע לפגיעה הנגרמת לו בעת שזו נגרמת, כך שאף אין בכוחו להתלונן ולהתריע בגינה.

כידוע, לשיקולי אינטרס ציבורי בדמות שיקולי הרתעה ובכללם הרתעת הרבים משקל ממשי בסוג זה של עבירות. בפסיקה אף נקבע כי אפקט ההרתעה בעבירות כלכליות, הוא בדרך כלל בעל משקל רב יותר מאשר בעבירות אחרות, וגם מכאן חשיבותו. ראו לשם הדוגמא דברי כב' השופט מ' מזוז ביחס לעבירות כלכליות בע"פ 3927/16 **מדינת ישראל נ' בר זיו** (23.2.2017):

"מחקרים שנערכו ביססו את הקביעה כי אפקט ההרתעה הנלווה להחמרה בענישה הוא בעל משקל רב יותר בהקשר של עבירות אנשי ציבור ועבירות כלכליות, וזאת להבדיל מאפקט חלש יותר בהקשר של עבירות רחוב ואלימות (חגית לרנאו עבריינות ואכיפת חוק 67 (2016) והאסמכתאות שם). ממצא זה מובן ואינו מפתיע, שכן עבירות אנשי ציבור ועבירות כלכליות מתבצעות בדרך כלל על ידי אנשים נורמטיביים בעלי מעמד חברתי, והאפשרות של עמידה בפני חקירה פלילית, משפט ועונשי מאסר, מרתיעה יותר מטבע הדברים 'אדם מן היישוב', ובוודאי אדם בעל מעמד חברתי וציבורי, לעומת מי שמנהל אורח חיים עברייני ומקיים מגע מתמיד עם מערכת אכיפת החוק, ובפרט מי שכבר עבר את 'החווייה' של חקירה, משפט ומאסר".

27. שקלתי את המפורט לעיל, ובכלל זאת את האינטרס הציבורי שבבסיס הסדרי טיעון וחשיבות כיבודם, כמו גם את חשיבות סיום ההליך הנדון בסמוך להגשתו לשם קידום האפקטיביות שבהרתעה ובענישה. בנוסף, שקלתי את העובדה שלצד עונשי המאסר המוסכמים הסכימו הצדדים על תשלום קנסות ואת חשיבות הטלת קנסות בסוג זה של עבירות תוך שאיזנתי בין שיעור הקנס לנאשמים 2 ו-3 ועונש המאסר שהוסכם שייגזר עליהם. נתתי דעתי גם להבחנה המוצדקת והנכונה בענישה בין נאשמים 2 ו-3 בשים לב לתקופות ביצוע העבירות על ידם.

28. בראי המפורט, מצאתי כי ראוי ונכון לאמץ את הסדר הטיעון המשקף ענישה ראויה בשקלול נתוני הנאשמים האינדיבידואלים וכלל הנסיבות.

29. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשמת 1:

א. קנס בסך 200,000 ₪ שישולם ב - 20 תשלומים חודשיים שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 10.2.2023. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

לנאשם 2:

ב. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעמותת טל חיים פתח תקווה, רח' ברנדה זאב 45 פתח תקווה. הנאשם 2 יתייצב ביום 2.2.2023, שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

ד. קנס בסך 60,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 10.2.2023 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

לנאשם 3:

ה. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות בבית החולים בילינסון, ברח' ז'בוטינסקי 39, פתח תקווה. הנאשם 2 יתייצב ביום 16.2.2023, שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ו. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

ז. קנס בסך 40,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 10.2.2023 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

5129371 זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ג, 16 ינואר 2023, במעמד הצדדים.